

totta, Rónai Zoltán is, aki „rendőrségi összekötőként” tevékenykedett. Ennek a vakmerő férfinak a határozott és magabiztos fellépése (nem volt hajlandó viselni a sárga csillagot sem) azt a tévhitet keltette a vele tárgyaló rendőrtisztekben és nyilas funkcionáriusokban, hogy az ő emberük.

A válságos problémák mellett Domonkosnak foglalkoznia kellett a Tanács rendes feladataival is, ideértve az internálótáborokban lévő zsidók élelmezését és a nyilvános konyhák ellátását. Ez alatt az idő alatt szinte csodákat művelt azzal, hogy törvényellenesen századosi egyenruhát viselt, és azt állította, hogy Ferenczy nevében ad ki utasításokat.³⁰ Megjelenése olyan tekintélyes, modora olyan tiszteletet parancsoló volt, hogy a nyilasok, akik időről időre megjelentek a Tanács székházában, elhitték, valóban a magyar fegyveres erők képviselője. Vakmerő trükkje folytán és a Tanács számos keresztény küldönce segítségével néhány napon belül sikerült kiszabadítania a Tanács több tagját, köztük Földes Istvánt, Nagy Józsefet és Stöckler Lajost. Küldöncei közé tartozott több ór a Tanács székházában állomásozó 101/359. sz. munkaszolgálatos-század legénységéből. Ez volt az ún. ruhagyűjtő század, melynek Ocskay László százados, egy különösen becsületes tiszt volt a parancsnoka.

Megtorlásul a fegyveres munkaszolgálatosoknak a puccs idején tanúsított ellenállásáért, a nyilasok összeszedtek több ezer zsidót, főképp Budapest VIII. kerületéből, és a Rumbach Sebestyén utcában, illetve a Dohány utcában lévő két nagy zsinagógába terelték őket, melyeket nem sokkal korábban választottak ki erre a célra helyi nyilas vezetők, köztük Homonnay Márton. A Dohány utcai nagy zsinagógába hurcolták többek között Hevesi Ferenc főrabbit és Bródy Ernő országgyűlési képviselőt, a zsidó közösség egyik vezető személyiségét. A semleges országok képviselőinek és sok felháborodott magyarnak erélyes közbelépésére azonban a zsinagógákat kiürítették, és a zsidókat a sötétség leple alatt visszavitték otthonaikba.

Az első néhány napon a Szálasi-kormány közönyösen szemlélte a nyilas bandák gyilkos garázdálkodását.³¹ Talán úgy ítélte meg, hogy az atrocitások kapóra jönnek, mert elterelik a tömegek figyelmét az ország tragikus helyzetéről, és figyelmeztetésül szolgálnak mindenki számára, aki a jövőben esetleg ellenállásra vetemedne a rezsimmel szemben.³² Amikor Angelo Rotta pápai nuncius október 21-én fölkereste, Szálasi biztosította arról, hogy a zsidókat nem fogják sem deportálni, sem kiirtani, hanem „dolgoztatni fogják őket Magyarországot”³³. Nem említette, hogy Németországot nem törölték azoknak a helyeknek a sorából, ahol esetleg „dolgoztatni fogják őket”.

A kormány azonban hamarosan föllismerte, hogy a nyilas bandák fosztogatásai és gyilkosságai veszélyeztetik a nemzet biztonságát. Hogy elke-